

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Josefa Baxy a soudkyň JUDr. Lenky Kaniové a JUDr. Marie Žiškové v právní věci žalobce: **N. D. T.**, zastoupeného opatrovníkem: S., proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Praha 7, Nad Štolou 3, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 23. 2. 2004, č. j. OAM-456/VL-10-05-2004, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Ostravě ze dne 2. 8. 2004, č. j. 61 Az 57/2004 - 13,

t a k t o :

- I. Řízení **s e z a s t a v u j e .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Krajský soud v Ostravě usnesením ze dne 2. 8. 2004, č. j. 61 Az 57/2004 - 13, odmítl dle § 37 odst. 5 s. ř. s. řízení o žalobě, kterou se žalobce domáhal přezkoumání rozhodnutí žalovaného ze dne 23. 2. 2004, č. j. OAM-456/VL-10-05-2004.

Proti uvedenému usnesení podal žalobce včas kasační stížnost. Navrhl zrušení napadeného usnesení a požádal o přiznání odkladného účinku. Jako adresu svého pobytu označil P. s. S., J.a. s. Dále požádal o ustanovení advokáta, neboť je nezaměstnaný a finanční situace mu nedovoluje si advokáta zvolit.

Krajský soud proto žalobci spolu s přípisem ze dne 5. 10. 2004 (č. l. 20) zaslal na jím uvedenou adresu k vyplnění formulář „Potvrzení o osobních, majetkových a výdělkových poměrech pro osvobození od soudních poplatků“. Podle údajů pošty uvedených na vrácené doručence byla písemnost uložena dne 18. 10. 2004 a zůstala nevyzvednuta.

Následně tedy krajský soud usnesením ze dne 4. 1. 2005 (č. l. 27) žalobcovu žádost o ustanovení advokáta zamítl a současně ho vyzval, aby si ve lhůtě patnácti dnů zvolil pro řízení o kasační stížnosti zástupce z řad advokátů. Toto rozhodnutí soud zaslal žalobci na jím uvedenou adresu; podle údajů pošty uvedených na vrácené doručence byla písemnost uložena dne 24. 1. 2005 a i v tomto případě zůstala nevyzvednuta.

Po marném uplynutí stanovené lhůty krajský soud předložil kasační stížnost k rozhodnutí Nejvyššímu správnímu soudu.

Jak však Nejvyšší správní soud zjistil z Evidence žadatelů o azyl vedené Ministerstvem vnitra a následně též z informací poskytnutých mu evidenčním odborem

Ředitelstvím služby cizinecké a pohraniční policie, Policie České republiky (č. l. 36), a Správou uprchlických zařízení Ministerstva vnitra (č. l. 37), byl žalobce v P. s. S. ubytován pouze do 9. 9. 2004, kdy je opustil, přičemž od té doby není jeho pobyt znám. Přípis krajského soudu ze dne 5. 10. 2004 ani usnesení ze dne 4. 1. 2005 tak nelze považovat za doručené žalobci. Kasační soud proto věc vrátil krajskému soudu, aby žalobci k ochraně jeho práv ustanovil opatrovníka a tomu následně doručoval písemnosti vedoucí k odstranění nedostatku zastoupení žalobce pro řízení o kasační stížnosti.

Krajský soud poté po opětovném negativním zjištění, zda v otázce žalobcova pobytu došlo ke změně (přípis evidenčního odboru Ředitelství služby cizinecké a pohraniční policie, Policie České republiky ze dne 30. 3. 2007, č. l. 45), žalobci usnesením ze dne 5. 4. 2007 (č. l. 46) ustanovil opatrovníka: S. Usnesením ze dne 28. 8. 2007 (č. l. 50) pak ustanoveného opatrovníka vyzval, aby soudu ve lhůtě jednoho měsíce doručil plnou moc, udělenou jím advokátovi k zastupování žalobce v řízení o kasační stížnosti.

Po marném uplynutí stanovené lhůty krajský soud předložil kasační stížnost k rozhodnutí Nejvyššímu správnímu soudu.

Podle § 47 písm. c) s. ř. s. soud řízení usnesením zastaví, stanoví-li tak tento nebo zvláštní zákon. Podle § 33 zákona o azylu, ve znění účinném do 12. 10. 2005 (jak plyne z čl. II. zákona č. 350/2005 Sb.), soud řízení zastaví, jestliže nelze zjistit místo pobytu žadatele o udělení azylu a tato skutečnost brání nejméně po dobu devadesáti dnů rozhodnutí ve věci.

Zákon o azylu tedy v citovaném ustanovení vymezuje dvě podmínky, jejichž kumulativního naplnění je pro zastavení řízení zapotřebí. V souzené věci není sporu o tom, že místo pobytu žalobce na území České republiky není známé a nelze je zjistit; tato skutečnost přetrvává již od 9. 9. 2004 a Nejvyšší správní soud si ji před vydáním svého rozhodnutí ověřil z Evidence žadatelů o azyl vedené Ministerstvem vnitra. K ochraně práv žalobce neznámého pobytu mu byl krajským soudem ustanoven opatrovník. První podmínka pro zastavení řízení podle § 33 zákona o azylu, ve znění účinném do 12. 10. 2005, tedy byla naplněna.

Při posuzování toho, zda neznámý pobyt žalobce brání rozhodnutí ve věci – o tom, že tato skutečnost trvá déle než zákonem předpokládaných devadesát dní, není přitom vzhledem k výše uvedenému pochyb – byl soud veden následujícími úvahami: V souzené věci žalobce podáním ze dne 21. 9. 2004 požádal o ustanovení advokáta; k tomu uvedl, že je nezaměstnaný a pobývá v P. s. S. (přičemž tato informace se následně ukázala nepravdivou). Ke zjištění okolností relevantních pro rozhodování soudu o žádosti o ustanovení zástupce (tedy zejména k doložení splnění podmínek pro osvobození od soudních poplatků, jakožto jednoho z nutných předpokladů pro ustanovení advokáta) je v daném případě nezbytná osobní součinnost žalobce se soudem. Ze soudního spisu totiž není bez dalšího zřejmé, že by žalobce stanovené podmínky pro osvobození od soudních poplatků, a tedy i pro ustanovení zástupce, splňoval. Naopak, ze zjištění, že Ministerstvo vnitra mu nezajišťuje ubytování, lze usuzovat na žalobcovu možnost a schopnost hradit si náklady spojené s ubytováním na území, ale i s výživou a zajišťováním ostatních základních osobních potřeb, z vlastních prostředků. Nelze přitom požadovat po ustanoveném opatrovníkovi, aby nahrazoval vyjádření žalobce k jeho osobním, majetkovým či výdělkovým poměrům.

Ustanovený opatrovník žalobci advokáta nezvolil a skutečnost, že se žalobce nezdržuje na žádné adrese, kde by bylo možno ho kontaktovat, brání doručení písemností směřujících k odstranění odstranitelného nedostatku podmínky řízení o kasační stížnosti tak, aby bylo možno o kasační stížnosti meritorně jednat a rozhodnout.

Po konstatování splnění všech zákonných podmínek proto Nejvyšší správní soud řízení o kasační stížnosti zastavil podle § 47 písm. c), § 120 s. ř. s. ve spojení s § 33 zákona o azylu, ve znění účinném do 12. 10. 2005.

Vzhledem k tomu, že řízení bylo zastaveno, nemá podle § 60 odst. 3 za použití § 120 s. ř. s. žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 24. října 2007

JUDr. Josef Baxa
předseda senátu